

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขต อำเภอสามเดช จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรที่เป็นพนักงานองค์กร บริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอสามเดช จังหวัดกาฬสินธุ์ 8 แห่ง รวมทั้งสิ้น 359 คน โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ข้าราชการ/ลูกจ้างประจำ	จำนวน 128 คน
2. พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน 214 คน
3. ลูกจ้างทั่วไป	จำนวน 17 คน
รวม 359 คน	

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาจากพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 190 คน

ทั้งนี้ การคำนวณกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล จะใช้วิธีการของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้คำนวณจากสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane. 1973 :725) คือ

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนของประชากรทั้งหมด

e คือ ความคาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (sampling error) ใน
ที่นี่จะกำหนดเท่ากับ $+/- 0.05$ ภายใต้ความเชื่อมั่น 95% จึงแทนค่าสูตรได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าสูตร } n &= \frac{359}{1+359(0.05)^2} \\ &= \frac{359}{1+0.89} = 189.94 \text{ คน} \end{aligned}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จากการคำนวณตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่
จำนวนได้ 189.94 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ผู้วิจัยขอเพิ่มเป็นจำนวนเต็มคือ 190 คน
จากนั้นจึงหาตัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนพนักงานส่วนตำบลในองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอําเภอสามโค้ก
จังหวัดกาฬสินธุ์

ลำดับที่	เขตพื้นที่	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	องค์การบริหารส่วนตำบลมาลطاวย	39	21
2	องค์การบริหารส่วนตำบลมหาไชย	36	19
3	องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ	52	27
4	องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ	43	23
5	องค์การบริหารส่วนตำบลหมู่มั่น	46	24
6	องค์การบริหารส่วนตำบลแขวงนาคาด	56	30
7	องค์การบริหารส่วนตำบลลำคำหัวยหลัว	37	20
8	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองอิงเวง	50	26
	รวม	359	190

ที่มา : บรรยายสรุปอิทำกอสมเด็จ ประจำปี 2554 : 17)

1.3 การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยการแบ่งตามองค์กรบริหารส่วนตำบลจากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) กำหนดให้ มีโอกาสสูกเดือดเท่าๆ กัน จึงใช้วิธีการเพียงชื่อพนักงานส่วนตำบล ของแต่ละแห่งลง กำหนดให้ มีโอกาสสูกเดือดเท่าๆ กัน จึงใช้วิธีการเพียงชื่อพนักงานที่กองบังคับการบริหารส่วนตำบล ในกล่อง จำนวน 8 กล่อง แล้วดำเนินการจับสลากคราวที่ชื่อพนักงานที่กองบังคับการบริหารส่วนตำบล ครั้งละ 1 ใบ เมื่อจับได้ชื่อใดแล้วบันทึกไว้แล้วนำกลับเข้าไปในกล่อง เพื่อให้แต่ละชื่อมีโอกาสเดือด เท่าๆ กัน ถ้าจับรายชื่อดีเดินให้ขึ้นใหม่ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละองค์กรบริหารส่วน ตำบล จำนวน ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง 190 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

การศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามตามปลายปิดและปลายเปิด แบ่ง ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เมื่อกำลังเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ต้องแบบสอบถาม ซึ่ง ประกอบด้วย
เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประเภทหนังงานส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นคำตามปลายเปิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในเขตอันดกอสุมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 14 ค้าน 44 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำตามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตอันดกอสุมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 1 ข้อ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตอันดกอสุมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขและเสนอแนะปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

3.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและเพื่อความสมบูรณ์ของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยวิธีการ IOC (Index Of Item -Objective Congruence) (สมนึกถัดที่บีชันนี. 2544 : 219 - 233) เกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ให้คะแนน +1 ข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ข้อคำถามวัดไม่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตรและนำข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปทดสอบใช้ (Try out) และค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยการแปลความคือ ถ้า $IOC \geq 0.67$ ข้อคำถามนี้วัดถูกประสงค์
ถ้า $IOC < 0.67$ ข้อคำถามนี้ไม่วัดถูกประสงค์

พบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากัน 1 ทุกข้อ

3.2 ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.2.1 นายวิเชียร บุญฤทธิ์ ตำแหน่งปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ
อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา ศศ.ม. (รัฐศาสตร์การปกครอง) เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหาแบบสอบถาม

3.2.2 นางพชรินทร์ พิมพ์ขันทร์ ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 2
วัดสว่างคงคำ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา บริหารการศึกษานานาชาติ เป็น
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3.2.3 นางกนกอร ภูนาสูง ตำแหน่งครูโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ อำเภอ
หนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล
และประเมินผล

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญการวิจัยมาพิจารณาปรับปรุง
ข้อมูลพร้อมแล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับ
พนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลล้านนาวัง อำเภอภาณุ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 40 คน แล้วนำ
มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างรายข้อ
กับโดยรวม(Item Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธี
สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ของ cronbach (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะอาด.
2545:99) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม ถึงนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขอความ
อนุญาตให้พนักงานส่วนตำบลผู้ปฏิบัติงานในสังกัดตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัว พร้อมด้วยแบบสอบถาม ไปขอความอนุญาตให้พนักงาน
ส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อตอบแบบสอบถามโดยไปขอความร่วมมือด้วย
ตนเอง มีผู้ช่วยส่งแบบสอบถาม คือ จ.ส.อ. วิชัย นาซัยฤทธิ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ สังกัด

องค์การบริหารส่วนตำบลพานาเสวย อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัยได้เตรียมของติดควรนำไปประวัติการพร้อมจ้าหน้าซองถึงตนเอง เพื่อให้บุคลากรผู้รับศึกษอบนจัดส่งแบบสอบถามให้วิจัยทางไปรษณีย์จำนวน 7 แห่ง ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลพานาเสวยผู้วิจัยเดินทางไปเก็บด้วยตนเอง สามารถเก็บรวมรวมแบบสอบถาม ได้คืนมา 95 เมอร์เซ่นต์ ถือว่าจำนวนแบบสอบถามที่ได้มามีความเหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องทุกฉบับ

ปรากฏว่าครบสมบูรณ์ ถูกต้องทุกฉบับ

2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อกำหนดให้คะแนน ดังนี้

(บัญชี ศรีสะภาค. 2543 : 100)

ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด

กำหนดให้ 5 คะแนน

ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมาก

กำหนดให้ 4 คะแนน

ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานปานกลาง

กำหนดให้ 3 คะแนน

ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อย

กำหนดให้ 2 คะแนน

ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

กำหนดให้ 1 คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปพร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บัญชี ศรีสะภาค. 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย	ความหมายของระดับแรงจูงใจ
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51- 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัย ได้นำหลักสถิติตามประกอนการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของแรงจูงใจ สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวัดระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ของระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบจำแนกตาม เพศ ใช้สถิติ t-test (Independent samples) ส่วนการจำแนกตัวแปรอิสระตามอายุ ระดับการศึกษา และประเภทพนักงานส่วนตำบล ใช้สถิติที่ใช้ได้แก่ F-test (One - way ANOVA) และ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (บุญชน ศรีสะอาด. 2545 : 119) กรณีที่พบความแตกต่างของการของ การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการทดสอบ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟฟี่ (Sheffe)
4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอเดียว ซึ่งหวัดกาฬสินธุ์ โดยการวิเคราะห์ค้ำมการจัดกลุ่มประดีน (Groping) ค้ำมการแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอเชิงพรรณา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY